

Серапіона уловихъ въ къщѣ-тѣ му, мъчихъ то съ това че му счюпихъ кости-тѣ, и го хвърлихъ отъ единъ горниъ стажъ на улицѣ-тѣ. Никоя отъ улицы-тѣ не бѣше свободна за христіяны-тѣ нито прѣзъ день-тѣ нито прѣзъ ноцѣ-тѣ; всяка дѣ и всякога выкаше народѣ-тѣ да ся изгорять христіяны-тѣ ако не ся отречить. — Единъ тѣрговецъ въ Азіѣ, на име *Максимусъ*, извика подѣ мъченія-та си: «Ные не тѣрпимъ болгы за име-то на нашего Спасителя Иисуса Христа, нѣ помазанія,» него послѣ убихъ съ камніе (250). Наслѣдници-тѣ на Декиа продѣлжавахъ гоненія-та. Тѣй въ 260 год. бѣше погубенъ *Сикстусъ* епископъ-тѣ на цѣрквѣ-тѣ въ Римѣ. Слѣдъ неговѣ-тѣ смѣрть, римскый-тѣ градоначалникъ, кому-то бѣхъ казали че Римска-та цѣрква има много богатство, повыка пѣрвый-тѣ и діаконъ Лаврентій и му заповѣда да прѣдаде богатство-то. Лаврентій отговори: «Дай ми малко врѣме за наряджаніе и за да доведѣ всичко на рядѣ.» Градоначалникъ-тѣ му даде три дны. На третый-тѣ день Лаврентій събра сичгы-тѣ сиромасы кои-то приѣмвахъ помощь отъ Римскѣ-тѣ цѣрквѣ, и отиде съ тѣхъ прѣдъ градоначалникъ-тѣ и говори: «Дойди и виждѣ сокровищата на нашый-тѣ Богъ; цѣлый-тѣ дворъ е пълненъ съ златны съсѣды.» Градоначалникъ-тѣ излѣзе, нѣ като видѣ дворъ-тѣ напълненъ съ сиромасы, обърнѣ ся къмъ Лаврентія съ единъ грозенъ поглѣдѣ. «Какво ти не задоволява?» рече Лаврентій. «Злато-то кое-то ты тѣрсишь жедно, е простъ ме-